

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 18.03.1975, sp. zn. Tsf 1/75, ECLI:CZ:NS:1975:Tsf.1.1975.1

Číslo: 23/1975

Právní věta: Skutečnost, že život dětí je vystaven objektivně existujícímu zvýšenému nebezpečí v důsledku toho, že pachatelé trestného činu pohlavního zneužívání nebo znásilnění se nikoli v ojedinělých případech snaží zbavit svědků své trestné činnosti i za cenu vraždy pohlavně zneužitého nebo znásilněného dítěte, může zakládat u pachatele, který se za těchto okolností dopustí trestného činu vraždy, podmínku pro uložení trestu smrti ve smyslu § 29 odst. 1 písm. a) tr. zák., tj. proto, že uložení trestu smrti vyžaduje účinná ochrana společnosti.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 18.03.1975

Spisová značka: Tsf 1/75

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest smrti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 29 odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1975 sb. rozh.

Skutečnost, že život dětí je vystaven objektivně existujícímu zvýšenému nebezpečí v důsledku toho, že pachatelé trestného činu pohlavního zneužívání nebo znásilnění se nikoli v ojedinělých případech snaží zbavit svědků své trestné činnosti i za cenu vraždy pohlavně zneužitého nebo znásilněného dítěte, může zakládat u pachatele, který se za těchto okolností dopustí trestného činu vraždy, podmínku pro uložení trestu smrti ve smyslu § 29 odst. 1 písm. a) tr. zák., tj. proto, že uložení trestu smrti vyžaduje účinná ochrana společnosti.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR sp. zn. [Tsf 1/75](#) z 18. března 1975.)

Nejvyšší soud České socialistické republiky v řízení podle § 316 odst. 2 tr. ř. rozhodl v trestní věci obv. V. B. vedené u krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 22/74, že nedošlo k takovému porušení zákona, jež mohlo mít vliv na uložení trestu smrti obviněnému V. B.

Z odůvodnění:

Rozsudkem krajského soudu v Brně ze dne 4. září 1974 sp. zn. 1 T 22/74 byl obv. V. B. uznán vinným trestnými činy vraždy podle § 219 tr. zák., pokusu trestného činu znásilnění podle § 8 odst. 1, § 241 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák., pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. a vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., jichž se dopustil tak, že dne 5. prosince 1973 v D.

1. vlákal do svého bytu v domě č. 1020 nedospělou M. K., nar. 19.11. 1966, kde jí proti její vůli obnažil spodní část těla a sám sedě na křesle přitáhl ji k sobě a pokoušel se zasunout pohlavní úd do jejího přirození, což se mu pro její pohlavní nevypěstlost nepodařilo;

2. když nemohl provést násilnou soulož, ve snaze se pohlavně ukojit, třel svůj úd o pohlavní ústrojí nedospělé M. K. a potom jí zavázal oči kapesníkem a pohružkou zbitím ji donutil, aby otevřela ústa, do nichž vsunul svůj pohlavní úd;

3. krátce potom z obavy, aby nebyl M. K. usvědčen z trestné činnosti, nejdříve ji oběma rukama silně svíral krk a potom jí dlaní zakryl ústa a nos a pěstí druhé ruky tlačil na její hrdlo tak dlouho, až přestala jevit známky života a v důsledku udušení na místě zemřela.

Za tyto trestné činy byl mu podle § 219 tr. zák. za použití § 29 odst. 1 písm. b) tr. zák. a § 35 odst. 1 tr. zák. uložen trest smrti.

Usnesením Nejvyššího soudu České socialistické republiky ze dne 13. prosince 1974 sp. zn. 6 To 34/74 bylo odvolání obv. V. B. zamítnuto podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné.

Nejvyšší soud Československé socialistické republiky přezkoumal v řízení podle § 316 odst. 2 tr. ř. zákonnost odsuzujícího rozsudku a řízení mu předcházejícího a neshledal, že došlo k takovému porušení zákona, jež mohlo mít vliv na uložení trestu smrti.

Nejvyšší soud Československé socialistické republiky ztotožnil se rovněž se závěrem Nejvyššího soudu České socialistické republiky, že stupeň nebezpečnosti trestného činu vraždy podle § 219 tr. zák., u něhož zákon dovoluje uložení trestu smrti, je mimořádně vysoký vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu spočívajícímu v hrubém zneužití důvěřivosti a bezbrannosti sedmiletého dítěte, které nadto podle posudku znalce z oboru psychologie prožívalo před svou smrtí v důsledku agresivního chování obviněného pocitu strachu a hrůzy, což znalec hodnotil jako značné duševní utrpení. Jsou tedy splněny zákonné podmínky pro uložení trestu smrti stanovené v návěť § 29 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší soud Československé socialistické republiky se ztotožnil se závěry obou soudů, že pro uložení trestu smrti je splněna i další zákonná podmínka uvedená v § 29 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zák., tj. že není naděje, že by na pachatele bylo možno trestem odnětí svobody výchovně působit. Závěry obou soudů, že obviněný je k obětem sexuální delikvence bezcitný a že na jeho opakující se trestnou činnost mají vliv též nedostatky altruistických citů, neúčinnost morálních zábran a agresivita obviněného, jsou v souladu s vykonanými důkazy, zejména se znaleckými posudky znalce z oboru psychologie. Tyto negativní povahové vlastnosti obviněného nebyly změněny ani dlouhodobým výkonem nepodmíněných trestů odnětí svobody uložených rovněž za trestné činy pohlavního zneužívání a nadto jsou ještě zesilovány abusem alkoholu. Vzhledem k těmto povahovým vlastnostem je nebezpečí recidivy trestné činnosti obviněného značné a trvalé.

Nejvyšší soud Československé socialistické republiky má však za to, že je splněna i další zákonná podmínka pro uložení trestu smrti, uvedená v § 29 odst. 1 písm. a) tr. zák., tj. že uložení trestu smrti vyžaduje účinná ochrana společnosti.

Děti vzhledem k své životní nezkušenosti, k svému psychickému založení a k své důvěřivosti jsou zvýšenou měrou vydány nebezpečí pohlavního zneužití pachateli, kteří své oběti z řad dětí

cílevědomě vyhledávají. Přitom je zvýšenou měrou ohrožen i život dětí, když pachatelé trestného činu pohlavního zneužívání dětí se z obavy před vysokým trestem odnětí svobody, s nímž musí počítat, snaží zbavit svědků své trestné činnosti, a to často i za cenu jejich úmyslného usmrcení. Existuje tedy reálné zvýšení ohrožení zdraví a života dětí ze strany těchto pachatelů. Děti, jejich duševní i fyzický vývoj, jsou pod zvláštní ochranou státu a společnosti. Je proto odůvodněný požadavek účinné ochrany společnosti před pachateli tohoto typu, kteří se v souvislosti s pohlavním zneužíváním dětí dopouštějí na dětech i těch nejtěžších trestných činů proti životu a zdraví.

Uložení trestu smrti při splnění zákonných podmínek uvedených v návěťě § 29 odst. 1 tr. zák. vyžaduje proto v těchto případech i účinná ochrana společnosti.